

Formand for Folketingets Socialudvalg
Özlem Sara Cekic

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk
www.sm.dk

29. maj 2012

Kære Özlem

Tak for dit brev af 24. maj 2012, hvor du på vegne af Socialudvalget beder om en begrundelse for, hvorfor mit svar af 21. maj 2012 på udvalgets spørgsmål 47 ikke indeholdt et forslag til formulering af et ændringsforslag.

J.nr. 2012 - 3786

Ved min besvarelse af spørgsmål nr. 47 lagde jeg til grund, at det, der ønskes opnået med det beskrevne ændringsforslag, dels er at ophæve forbuddet mod, at to personer af samme køn kan vies, sådan at det herefter vil være muligt for to personer af samme køn at blive borgerligt eller kirkeligt viet, og dels at vielsesmyndigheden i folkekirken indrømmes mulighed for at tage stilling til, om man ønsker at gøre brug af denne mulighed.

Da det er min vurdering, at det med L 106 allerede er opnået at ophæve forbuddet mod, at to personer af samme køn kan vies, sådan at det herefter vil være muligt for to personer af samme køn at blive borgerligt eller kirkeligt viet, har jeg i samråd med ministeren for ligestilling og kirke vurderet, at den nærmeste stillingtagen til frihed for vielsesmyndigheden i folkekirken mest hensigtsmæssigt blev foretaget af ham. Jeg skal således også bemærke, at der er tale om en tæt indbyrdes sammenhæng mellem L 106 og L 105, og at sagen om vielse af to personer af samme køn er et fælles projekt mellem ministeren for ligestilling og kirke og jeg.

Ministeren for ligestilling og kirke har vurderet, at et ændringsforslag med det indhold i forhold til frihed for vielsesmyndigheden, der er beskrevet i spørgsmål nr. 47, er overflødig. Det skyldes, at L 106 kombineret med ministeren for ligestilling og kirkes lovforslag (L 105) allerede betyder, at den enkelte præst har fuld frihed til at forholde sig til, om han eller hun vil vie to personer af samme køn.

Jeg har nu erfaret, at det, der også ønskes opnået med ændringsforslaget, er, at det overlades til den enkelte præst i folkekirken at fastsætte ritualet for den kirkelige handling ved vielse af to personer af samme køn.

Indledningsvis skal det bemærkes, at det er regeringens vurdering, at et ændringsforslag med det ønskede indhold vil være et brud med den retssædvane, der eksisterer i folkekirken, hvor gudstjenesten og de kirkelige handlinger afvikles ved brug af autoriserede ritualer, der er fælles for kirken som sådan.

Denne sædvane har hidtil været afspejlet i ægteskabslovens § 20, stk. 3, 1. pkt., og den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse om vielse inden for folkekirken, hvor det i § 2, stk. 3, 1. pkt., fremgår, at vielsen skal foretages i overensstemmelse med et af de autoriserede ritualer for brudevielse i folkekirken.

Som nævnt i afsnit 3.2. i bemærkningerne til L 105 er det tanken, at de eksisterende vielsesritualer for vielse af to personer af forskelligt køn skal suppleres med et ritual for vielse af to personer af samme køn.

Retssædvanen med autoriserede ritualer gælder som nævnt ikke kun for vielse, men for de kirkelige handlinger i folkekirken som sådan, og der findes således autoriserede ritualer for bl.a. dåb, konfirmation, vielse og jordpåkastelse.

Ud fra ønsket om at beskytte folkekirkens rummelighed i forhold til teologiske meningsforskelle er de autoriserede ritualer for vielse i øvrigt suppleret af frihedsrettigheder, der giver præster mulighed for at undlade at foretage vielse af fraskilte. Også denne tradition respekteres som nævnt med ministeren for ligestilling og kirkes lovforslag (L 105), der betyder, at der kommer til at gælde tilsvarende frihedsrettigheder for de præster, der ikke ønsker at foretage vielse af to personer af samme køn.

De af regeringen fremsatte forslag (L 106 og L 105) er derfor i overensstemmelse med den hidtidige praksis med fælles autoriserede ritualer for kirkelige handlinger samtidig med, at den enkelte præst får fuld frihed til at forholde sig til, om vedkommende vil foretage vielse af to personer af samme køn.

For at imødekomme ønsket om bistand til et ændringsforslag, hvor det overlades den enkelte præst i folkekirken at fastsætte ritualet for den kirkelige handling ved vielse af to personer af samme køn, har jeg imidlertid udarbejdet et forslag til, hvordan dette ville kunne indarbejdes i ægteskabsloven. Forslaget har været forelagt ministeren for ligestilling og kirke.

Ændringsforslag
til

Lovforslag nr. L 106 om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, lov om ægteskabets retsvirkninger og retsplejeloven og om ophævelse af lov om registreret partnerskab.

(Ægteskab mellem to personer af samme køn)

Af xx

Til § 1

1) Efter nr. 3 indsættes som nye numre:

”01. I § 17, stk. 1, indsættes efter ”folkekirken”: ”af to personer af forskelligt køn”

[Præcisering af folkekirkens vielseskompetence]

”02. § 17, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. En præst, der er bemyndiget til at foretage kirkelig vielse efter stk. 1, kan foretage kirkelig vielse af to personer af samme køn.”

[Mulighed for den enkelte folkekirkepræst til at foretage vielse af to personer af samme køn]

”03. Efter § 17 indsættes:

”§ 17 a. Kirkelig vielse uden for folkekirken foretages af de præster, som er særligt bemyndiget dertil.”

[Ny placering af § 17, stk. 2]

”04. § 20, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Regler om fremgangsmåden ved vielse i folkekirken og ved borgerlig vielse fastsættes af henholdsvis ministeren for ligestilling og kirke og social- og integrationsministeren. Ved kirkelig vielse inden for folkekirken af to personer af samme køn, jf. § 17, stk. 2, bestemmer præsten dog selv forløbet af den kirkelige handling.”

[Forløbet af den kirkelige handling ved vielse inden for folkekirken af to personer af samme køn]

”05. I § 20 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

”Stk. 4. For de anerkendte trossamfund gælder disses særlige forskrifter. For andre trossamfund godkendes fremgangsmåden ved vielse efter § 16, stk. 1, nr. 3, af social- og integrationsministeren.”
Stk. 4 bliver herefter stk. 5.”

[Ny placering af § 20, stk. 3, 2. og 3. pkt.]

Med ændringsforslaget får den enkelte præst adgang til at fastlægge forløbet af den kirkelige handling ved vielse af to personer af samme køn. Den kirkelige handling skal dog opfylde kravene i ægteskabslovens § 20, stk. 2, herunder kravet om tilspørgelse og forkyndelse som ægtefolk. Ellers er vielsen ikke gyldig.

Jeg har ikke herved taget stilling til, om ændringsforslaget medfører behov for ændringer i anden lovgivning, herunder hvilke konsekvenser ændringsforslaget eventuelt har i forhold til L 105.

Med venlig hilsen

Karen Hækkerup